

Ekspozīcija “**Jūriņ’ prasa smalku tīklu**” veidota, lai saglabātu zvejniecības vērtības un tradīcijas Pāvilostā no 20. gs sākuma līdz mūsdienām, eksponātiem mijiedarbojoties ar inovatīvām tehnoloģijām.

1. Glābšanas riņķis 20.gs 80.tie -gadi
2. Boķeris - rīks āķu liekšanai, locīšanai 20.gs 20.-50.tie gadi
3. Ūdens smeļamā liekšķere
4. Banstaklis- mucas spīles stīpu uzvilkšanai 20. gs 30.-50 tie gadi
5. Muciņa siļķu sāļšanai
6. Trīsis - ierīce virves kustības virziena maiņai
7. Laivas drulliņi
8. Zoķeris - izmantoja ūdu zvejā, nogrimušu ūdu sameklēšanai un izcelšanai
9. Laivas enkurs
10. Ūdas – izmanto zušu, mencu zvejai 20.gs 20.-50.tie gadi
11. Tīklu diegu šķetināmā ierīce 20.gs 60.tie gadi
12. Grīzeklis - zvejas tīklu striķiem, lai tīkli nesagrieztos.
13. Akmentiņu komplekts zvejas tīklu iegremdēšanai 20.gs 20.-50.tie gadi
14. Zivju grozs
15. Petrolejas lukturis
16. Ūdu baļļa 20.gs 30.-50.tie gadi
17. Zvejas tīkls 20.gs 20.-30.tie gadi
18. Zvejas rīks zivju ķeršanai 20. gs. 30.tie gadi
19. Dukurs - zivju baidāmais 20.gs 30.-50.tie gadi
20. Bezmers - svāri svēršanai 20.gs. 20.-30.tie gadi
21. Zoķeris- izmantoja ūdu zvejā, nogrimušu ūdu sameklēšanai un izcelšanai
22. Pašdarināta ķesele
23. Kompass
24. Saivas – zvejas tīklu aušanai un lāpīšanai
25. Branga - kuģa korpusa šķērsvirziena stingrības elements 20gs. sākums
26. Koka āmurs ar metāla stīpām
27. Zvejas rīks 20.gs. 30.tie gadi
28. Fenders– piestiprina pie laivas borta triecienu mazināšanai, laivai pieejot pie piestātnes 20.gs.20.-30.tie gadi
29. Zvejnieka cepure 20.gs 20.- 30.tie gadi
30. Laivas stūre
31. Plastmasa boja - zvejas tīklu iezīmēšanai jūrā 20.gs 70.-80.-tie gadi
32. Kuģa zvans 20. gs 50.tie gadi
33. Muca zivju sāļšanai
34. Bortlukturis 20.gs 60.-70. gadi
35. Smilšu pulkstenis 20.gs. sākums
36. Zvejnieka pīpe 20gs. 30.tie gadi
37. Šķiltavas
38. Kabatas pulkstenis 20.gs 30-tie gadi
39. Rokas hronometrs. Stūrmaņi izmantoja navigācijā 20.gs. 60 gados
40. Kuģa pulkstenis 20.gs 60.-80. tie gadi
41. RB tipa zvejas kuģu stūre 20.gs 70.-tie gadi
42. Tauvas fragments ar metāla gredzenu

43. Zāģis
44. Defektors- ierīce modulēta signāla izdalīšanai 20. gs. 70.tie gadi
45. Stikla boja -zvejas tīklu iezīmēšanai jūrā 20.gs 70.tie gadi
46. Eļļas kanna
47. Palīgierīce tīklu izgatavošanai 20.gs 60-tie gadi
48. Konservu attaisāmais 20.gs. 70.tie gadi
49. Petrolejas lukturi
50. Piļķis – mencu zvejai 20.gs 20.-30.tie gadi
51. Kompass
52. Glābšanas veste 20gs. 70.-80.tie gadi
53. Boja – zvejas tīklu iegremdēšanas vietas atzīmēšanai
54. Binoklis 20.gs sākums
55. Binoklis 20 gs. 60-80.gadi
56. Fenders– piestiprina pie laivas borta triecienu mazināšanai, laivai pieejot pie piestātnes 20.gs 80.gs
57. Tīkls- mencu, lašu zvejai 20.gs. vidus

58. Stoderes - uz ūdens noenkurota navigācijas zīme norāda izliktus tīklus
59. Zivju kaste 20.gs 70.-80 gadi
60. Svētku dekors 20.gs. 70.tie gadi
61. Murds stagaru zvejai 20 gs. 50.tie gadi

62. Murds -nēģu zvejai 20.gs 20.tie gadi

Naktī guļot, Pāvilostā caur atvērtu logu dzirdami motora puksti. Tie lēni tuvojas, kļūst retāki un tad pēkšņi pārtrūkst un izgaist. Tur atgriezies no zvejas kāda motorlaiva. Zvejnieku piestātnē dzirdamas balsis, grozu čikstoņa, spaiņu grabēšana. Tur jau agri, mazā gaismiņā, sākas sūrais zvejnieku darbs. Lomi nav lieli, bieži vien tikko sedz izdevumus, bet **zvejnieks nav radis bagātai dzīvei**. Pēcpusdienās no jūras zvejas atgriežas laiva pēc laivas un tad zvejnieku ostā liela dzīvība un kņada sarodas uzpircēji, sākas liešana un kaulēšana. Zvejnieks zin savu cenu, bet žīdiņš zin arī, kad lielākā peļņa gūstama. Strīdas, līgst un beidzot vienojas. Tad sākās zivju izlasīšanas darbs no smagajiem tīkliem.

/"Pāvilostas dzīves ainas" Kurzemes vārds Nr. 170., 31.07.1936/

“Runājot par zvejas vietām, vispirmāk jāpiemin **Akmeņraga jūra**, kur pāvilostnieki brauc uz mencām un strimalām (reņģēm). Turpat labi augstu brauc arī uz plekstēm. Strimalas un mencas pavasaros nāk zemu (pie krasta), bet vasarās un rudenos aiziet augstu jūrā, kur strimalas nereti jāzvejo pat līdz 45 asu dziļumā. Arī mencas dažreiz jāvelk no 17—18 un pat 20 asu dziļuma. Visvairāk zvejvietu ir plekstēm, gan tuvāk pie krasta, gan tālāk jūrā. Braucot malas zvejā, visvairāk uz dienvidiem, tomēr ne līdz Akmeņraga jūrai, ir **Strazdu jūra — pretim Strazdu mājām**, šurpāk ir **Pārvārte** — pretim ostai. Kādus 3 km uz ziemeļiem ir **Jaunā Pārvārte**. Dažus kilometrus tālāk ir **Cērps, Kuģa Spille un Pūces stūris** (pret Pūces mājām), visas trīs vietas vairāk vienkopus. Labas plekstu vietas ir arī augšjūrā, piemēram, pretim ostai ap 20 km no malas ir **Māliens**. No turienes krastmala un meži nav nekas vairāk, tikai šaura melna

svītriņa debesu pamalē. Vairāk uz ziemeļiem ir **Plēsējs** — **pie nogrimuša kuģa**. Tur labas plekstes, bet bailīga zvejošana, jo vadiņš var aizķerties un saplīst driskās. Vajaga laba zinātāja, lai varētu Plēsēju apzvejot. No ostas uz dienvidvakariem, arī augšjūrā, ir biedrības zāle. Dažreiz pāvilostnieki aiziet līdz pat Jūrkalnei un tad viņi teic, ka bijuši **Suitu jūrā.**”

/V. Veldre " Dzīve pie jūras" 1938.g./

“Jūru zvejnieks pazīst tāpat kā zemes arājs savus tīrumus — vienalga, vai viņš dodas jūrā 20 vai 50 kllom., vai pa labi, vai kreisi — visu viņi it kā ar roku satausta. Jūra viņu tik cieši ir saistījusi pie sevis, kā viņš nespēj saraut saites ar to. Jūras čalas zvejnieku izšūpojušas un izauklējušas, jūras viļņi to dažreiz gulda savā klēpī. Uz jautājumu, kad vairāk zvejojat, dzirdas atbilde: — Zvejojam bieži; reņģes zvejojam naktī un nakts melnumā bieži velkam bagātus lomus. Ja pilnīga tumsa, tad izredzes arvienu labas. Butes, mencas — tās zvejojamas dienā. Pirms dodamies zvejā, rūpīgi vērojam vēju, jūru un sauli. Bet ir arī daudz karstgalvju, kas mīl trakojošu jūru un cīniņu ar to.

/“ Pie Pāvilostas zvejniekiem”., Kurzemes Vārds Nr .192., 26.08. 1938. /

"Šoreiz ir tā kā vecajos, labajos laikos," gandarīti teica aķģgalnieki. Viņi sprieda, ka Dievs atdarījis gan par bezdarbībā aizvadīto garo ziemu, gan par ilgo un pacietīgo gaidīšanu, jo šopavasār jūra Pāvilostas zvejniekiem vēl pilnīgi neko nebija devusi. Cik likti tīkli, tie vienmēr izrādījušies tukši. "Tāds jau ir mūsu darbs, kur neko nav iespējams prognozēt..."

/“Pilna laiva sudrabiņa” “Kurzemes vārds” 23.04.2010./